

Valentijnsdag 1983

Lieve Kinderen

Dit boek - "Het Manneneiland" - willen we jullie geven.

Bij het lezen zullen Annelies en Irene zich nog wel gebeurtenissen herinneren. Rudolf was pas 3 jaar dus hij heeft een en ander meegemaakt, maar niet bewust, Boudewijn, Deodaat en Ernst waren nog niet geboren. Tóch vonden we het belangrijk, dat jullie zouden lezen wat er in die tijd in de Betuwe - toen wij dus in Valburg woonden - is gebeurd.

Ik zou nog heel veel aanvullingen kunnen geven met betrekking tot onze "Valburgse" tijd, toen jullie vader hoofd van de luchtbescherming was en als tolk fungeerde bij de binnenkomst van de Amerikanen en hoe hij in opdracht van de toenmalige burgemeester de distributie en veel andere zaken in ons Valburg ter hand heeft genomen.

Later bracht hij in opdracht transporten vrouwen en kinderen naar België waar wij tenslotte óók terecht kwamen en in Moerbeke gewoond hebben in één kamer en één slaapkamertje.

Oók heeft hij al gauw van de autoriteiten gedaan gekregen om school te houden ten behoeve van de Nederlandse kinderen. Hij deed dit samen met de onderwijzer van de r.k. school in Valburg,

Ds. Groot kwam eenmaal per week in Moerbeke catechisatie geven en at dan bij ons. De kerkdiensten werden 's Zondags gehouden in de gelagkamer van een café. Ik begeleidde de zang zo goed en zo kwaad als dat ging op de valse piano, die daar stond. Kerstfeest vierden we in huis met onze Valburgse buurtjes.

We zijn altijd dankbaar gebleven voor het voorrecht, dat we allen voor elkaar gespaard zijn gebleven al viel het niet mee om weer opnieuw te beginnen. En we brengen hulde aan alle mannen - burgers en soldaten - die zoveel ontberingen hebben geleden in die donkere maanden van 1944 op 1945, zoals in het "Manneneiland" is beschreven.

Laten wij allen met alles wat in ons is de vredesgedachte uitdragen in de hoop, dat er eens een wereld zal zijn, waarin vrede en gerechtigheid zullen wonen voor alle volken.

je moeder